

Повія (скорочено)

Панас Мирний

Розповідь про трагічну долю української селянської дівчини Христини. Її батько Пилип Притика, повертаючись з міста, куди ходив дістати грошей, щоб заплатити податки, замерзає по дорозі (стоїть зима). Христина ж полюбилася синові місцевого багатія Федору. Батько Федора Грицько Супруненко намагався вижити Христину з матір'ю Приською з Марянівки, навіть намагався відібрати в них землю. Але землю допомогли відстояти їх сусіди — Карпо з Одаркою. Описується важке життя Христини з матір'ю, грошей у них не було, Приська весь час згадувала своє життя — вона рано залишилась без батьків і змушена була весь свій вік працювати у наймах, поки не одружилася з Пилипом, і вони стали працювати на пана.

Лицемірством і обманом випровадив багач Христину з села і віддав у найми своєму приятелеві купцеві Загнибіді, що живе в місті. Той, захопившись Христиною, вбиває свою дружину, а дівчину, сунувши п'ятдесят карбованців за мовчання, відправляє назад у село. Незабаром Христину звинувачують у співучасті у вбивстві. Хоч її вину і не було доведено, але всі спроби влаштуватися на роботу були марні.

Тим часом помирає її мати. Незабаром на ринку Христина зустрічає свою землячку, Марину, яка почала працювати в місті за наймом ще раніше. Там же, на ринку Христину наймає покоївкою Антон Петрович Рубець. У будинку нового господаря вона закохується в квартиранта, який її спокушає. Заставши Христю, яка виходить вночі з кімнати квартиранта, господиня, що теж була коханкою квартиранта, з ганьбою виганяє Христину з дому, квартирант ж при цьому абсолютно байдужий до долі Христини. Після цього про ганьбу Христини дізнається все місто і вона вже не може отримати роботу ні в одному будинку. Притулком нещасної жінки стало кав'ярня "Шантан", де спустошена Христина, що втратила сенс у житті, разом з такою ж знедоленою подругою Мариною розважала ситу, байдужу до її долі публіку. Один з відвідувачів кафе вмовляє її поїхати до нього в маєток, де Христина і живе цілком щасливо деякий час, поки її "тато" не пропонує їй переспати з генералом, який може посприяти у судовій справі проти цього поміщика. Обурена і розгнівана Христя тікає від нього, не взявши нічого з його подарунків.

Під кінець Христя бродить по місту в п'яному тумані, але зустрівши подругу Марину, яка затягує її в шинок, вирішує йти додому в село. Христя вже не в собі: нещастя і жорстокість людей підірвали її психічне здоров'я. На дворі — зима. Христя доходить до свого села вночі, мете хуртовина. Вона стукає в одну з хат, просить впустити переночувати, не дати замерзнути на вулиці. Це хата того самого багатія, який спочатку обманом спровадив її в найми. Христю не впускають і вона замерзає на смерть.